

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 40 [632]

Субота, 13 жовтня 1979 року

Ціна 2 коп.

ЗА ПОЧИНОМ ЗНАТНОГО ЗЕМЛЯКА

Завершили п'ятирічку сім трудівників УВП,
змагаючись за почином В. Л. Сікоренка

На початку 1976 року понад 30 трудівників Кам'янець-Подільського УВП, підтримуючи заклик делегата XXV з'їзду КПРС, кавалера ордена Трудового Червоного Прапора, шліфувальника заводу «Електроприлад» В. Л. Сікоренка до своїх земляків «П'ятирічку — за чотири!», активно включилися в трудове суперництво.

Систематично виконуючи норми виробітку, учасники змагання «П'ятирічку — за чотири!» з перших днів 1976 року взяли добрий розгін і незабаром почали випускати продукцію з випередженням часу.

За почином наших швейників на підприємствах та в об'єднаннях Товариства згодом розпочався рух під девізом: «Особисті дворічні завдання п'ятирічки — до 60-ї річниці Великого Жовтня!».

Кам'янець-Подільські швейники з честю дотримали тоді даного слова.

Нині послідовники почину В. Л. Сікоренка «П'ятирічку — за чотири!» домоглися нових трудових успіхів. Вони успішно справилися з взятими соціалістичними зобов'язаннями. Сім робітників нашого підприємства недавно завершили виконання завдань десятої п'ятирічки і тепер випускають продукцію в рахунок одинадцятої. Так, Л. В. Пацан працює в рахунок травня 1981 року, А. Н. Васильєв, Ф. І. Ярославський, Г. С. Ратовська, В. М. Уривко — в рахунок квітня, К. А. Ківерчук, Г. Д. Бламар — в рахунок березня 1981 року.

Інші учасники змагання «П'ятирічку — за чотири!» докладають всіх зусиль, щоб в найближчий час виконати взяті зобов'язання.

Г. СИВАК,
голова місцевому Кам'янець-Подільському УВП.

З кожним днем все ширшого розмаху набирає соціалістичне змагання за підвищення продуктивності праці, за дострокове виконання завдань десятої п'ятирічки.

Значно випереджає особистий виробничий графік один з правофлангових трудового суперництва, ударник комуністичної праці, облицювальник тканин Львівського швейного підприємства «Силует» Степан Іванович Нестер (на знімку вгорі). Його девіз — сьогодні працювати краще, ніж учора, а завтра краще, ніж сьогодні.

Вагомий вклад у трудові здобутки Сумського УВП вносять швачки Ніна Миколаївна Мухіна і Ганна Митрофанівна Шидловська (знімок ліворуч, зліва направо). Обидві вони ударниці комуністичної праці, перша з них виконує змінні норми на 130—140, друга — в середньому на 120 процентів при відмінній якості.

Всі названі передовики — громадські активісти. І. С. Нестер — член товариського суду, Н. М. Мухіна — член місцевого профспілки, за зразкову роботу нагороджена грамотою міськомунікомпартії України, Г. М. Шидловська — активна учасниця художньої самодіяльності.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

День республіки

ПАЛИВО ПОНАД ПЛАН

На шахті імені 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції почалося будівництво нового вантажного копра, який дасть можливість збільшити щорічний видобуток палива на сто тисяч тонн. З введенням його в дію завершаться роботи по збільшенню потужності цього найстарішого підприємства Львівсько-Волинського вугільного басейну.

Застосування поліпшених схем видобутку і транспортування вугілля дало можливість колективам п'яти шахт достроково виконати план чотирьох років п'ятирічки. За цей час додатково видано понад 2,1 мільйона тонн палива.

ВЕРСТАТИ МОЛОДОГО ЗАВОДУ

Розширився асортимент металообробних агрегатів, що їх випускає Житомирський завод верстатів-автоматів. Підприємствам по виробництву підшипників відправлено першу партію верстатів нових моделей, які відрізняються від своїх по-

передників більш високою продуктивністю, підвищеною точністю, поліпшеною системою управління. З початку нинішньої п'ятирічки колектив молодого підприємства більш як у десять разів збільшив випуск токарних автоматів і напівавтоматів. Його продукція відправляється на чотириста адрес, у тому числі на експорт.

Сімдесят п'ять найменувань деталей токарного автомата тепер виготовляється тут з пластмас, на зміну ряду відлитих деталей прийшли зварні, ковані і штамповані, що в кінцевому підсумку дало можливість знизити вагу кожного агрегату більш як на триста кілограмів. Нині почалося складання перших автоматичних металообробних ліній для КамАЗу і Мінського підшипникового заводу. Економічний ефект від застосування кожно з них становитиме 60 тисяч карбованців на рік.

РЕМОНТ—НА КОНВЕЙЕР

Десятки мийників, сортувальників, комірників комплектувальних складів і складальників довели ви-

вільнити і перевести в оператори система підвісних штовхаючих конвейєрів, впроваджена на головному заводі 6-го київського виробничого об'єднання «Автомобіль». Десять конвейєрів, встановлених у чотирьох основних цехах підприємства, дали змогу механізувати розбирання агрегатів миття, сортування і контроль деталей, а також транспортування їх на склади і дільниці ремонту.

Ця система, економічний ефект якої становить приблизно сто тисяч карбованців на рік, розроблена і вперше в країні застосована в авторемонтній справі з участю спеціалістів Львівського проектного інституту конвеєростроювання. Завдяки нововведенню в нинішньому році буде додатково відремонтовано близько трьох тисяч агрегатів для легкових автомобілів. Незабаром такі ж системи полегшать працю багатьох робітників ремонтного, моторного і малярного цехів об'єднання.

Завтра—Всесоюзний день

працівників сільського господарства

СВЯТО ТРУДІВНИКІВ
ПОЛІВ І ФЕРМ

В обстановці доброго трудового ритму і політичного піднесення зустрічає наш народ Всесоюзний день працівників сільського господарства. У колгоспах і радгоспах України трудиться великий загін членів нашого Товариства — понад 16 тисяч чоловік. Це механізатори, рілники, працівники тваринницьких ферм, різноробочі.

1979 рік знаменний для них, як і всіх трудівників колгоспного села. Це перший рік практичного здійснення рішень липневого (1978 р.) Пленуму ЦК КПРС, що висунув завдання — вийти на середньорічний валовий збір зерна в 1981—1985 роках в розмірі 238—243 мільйони тонн. Середньорічне виробництво м'яса на кінець одинадцятої п'ятирічки повинно досягти 19,5 мільйона тонн, або майже на одну третину більше, ніж в 1978 році. Передбачається істотно збільшити виробництво молока, яєць, овочів, картоплі, цукрових буряків та іншої продукції.

На розвиток сільського господарства країни направляються величезні матеріальні і фінансові ресурси. Розмір капітальних вкладень, виділених для цієї мети, став у 1976—1978 роках в 3,4 рази більше, ніж в 1961—1965 роках і становить понад 34 мільярди карбованців в середньому за рік. Щорічні зростаючі поставки сучасної техніки дозволили створити виробничу і енергетичну базу, яка допомагає працівникам сільського господарства збільшити виробництво усіх продуктів.

Але для переведення галузі на промислову основу, впровадження комплексної механізації в землеробстві і тваринництві, а також виконання робіт в оптимальні строки, як показує практика, потрібна більш висока озброєність праці фондами і енергетичними потужностями. Враховуючи це, Центральний Комітет КПРС і Рада Міністрів СРСР в минулому році прийняли постанову «Про заходи по дальшому розвитку комплексної механізації сільськогос-

подарського виробництва і оснащення сільського господарства високопродуктивною технікою». В ній передбачені розробка і випуск нових машин та агрегатів, різко збільшаться їх поставки. До 1985 року буде додатково направлено 1 мільйон 870 тисяч тракторів, 1 мільйон 450 тисяч вантажних автомобілів і 600 тисяч зернозбиральних комбайнів. Різко зростуть поставки спеціальних машин для обробітки картоплі, овочевих культур, для роботи в садах, на виноградниках, бавовняних і чайних плантаціях. Це дозволить комплексно механізувати вирощування більшості основних культур.

Трудівники села, практичними ділами відповідаючи на велику допомогу держави, широко розгорнули соціалістичне змагання за успішне виконання планів і зобов'язань четвертого року п'ятирічки.

Поточний рік виявився складним за погодними умовами. Холодна затяжна весна і літня посуха у деяких зонах країни створили додаткові труднощі. Але спеціалісти, колгоспники, робітники радгоспів під керівництвом партійних, радянських і сільськогосподарських органів, правильно використовуючи наявні матеріально-технічні засоби, велику допомогу промислових підприємств, зуміли в складних умовах забезпечити запланований збір продуктів полів і заготовку кормів для тваринництва.

Своє свято трудівники села зустрічають, як завжди, на робочих місцях — у полі, на фермах, у майстернях. Наступає завершальний етап сільськогосподарського року. У сільських трудівників багато невідкладних і гарячих справ. Потрібно завершити осінні польові роботи, забезпечити надійну зимівлю худоби. Успішне виконання всіх цих робіт багато в чому визначить результати діяльності колгоспів і радгоспів в нинішньому році і дозволить закласти міцну основу для виконання завдань, встановлених ЦК КПРС на останній рік поточної п'ятирічки.

ЯСКРАВА СТОРІНКА
В ІСТОРІЇ ВІТЧИЗНИ

Серед учасників проведеного в Запоріжжі громадського перегляду п'ятисерійного кольорового документального телевізійного фільму «Відродження» за однойменною книгою товариша Л. І. Брежнєва були і ті, кому Леонід Ілліч присвятив теплі рядки в своєму чудовому творі. В залі були колишні бетонниці-дніпробудівці з фронтової бригади Ганни Лошкарьової, металурги «Запоріжсталі», машинобудівники заводу «Комунар», люди, які піднімали з руїн і поплесу рідне Придніпров'я.

— Сьогодні я, як і мої подруги, наче зустрілася з своєю молодістю, — важко, але водночас так само чудово, — сказала після прем'єри Г. С. Лошкарьова. — Фільм повернув нас у незабутні дні і показав величезні успіхи, досягнуті Радянською країною за мирні післявоєнні роки. Все побачене, таке близьке і пережите нами, сповнює серця гордістю за ленин-

ську партію, велику Батьківщину Жовтня, за наш героїчний народ.

Про продовження славних традицій говорили в своїх виступах старший горновий доменного цеху «Запоріжсталі», лауреат Державної премії УРСР А. Г. Самійленко, представник комсомольців-дніпробудівців 70-х років Сергій Чулок. Молодий бетонник повідомив, що колектив прийняв зустрічний план, яким передбачено повністю завершити реконструкцію Дніпровського гідровузла до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна.

Директор «Укртелестрою» В. Ю. Власов і один з авторів сценарію, директор Київської кіностудії імені О. П. Довженка А. Г. Путінцев розповіли про роботу над фільмом.

Перед присутніми виступив перший секретар Запорізького обкому партії М. М. Всеволозький. (ПАТАУ).

Обговорено проблеми комуністичного виховання

Шляхи вдосконалення ідеологічного виховання підрастаючого покоління обговорили учасники наради керівників центральних педагогічних науково-дослідних установ соціалістичних країн, яка завершила свою роботу в Москві.

У центрі уваги вчених-педагогів були проблеми, зв'язані з вивченням ідей марксизму-ленінізму на заняттях у середніх школах,

комуністичного виховання особливо в соціалістичному суспільстві, питання трудового загартовування і політехнічної освіти юнацтва. Учасники наради виробили план підготовки колективних монографій з основних питань виховання і навчання людини нового суспільства. (ТАРС).

Більше уваги молодим

Комплексно вирішуючи питання ідейно-виховної роботи, Донецький обласний будинок культури у своїй роботі керується постановою ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи».

Серед членів нашого Товариства на Донеччині багато молоді. Плануючи роботу і проводячи заходи, культпрацівники враховують інтереси і запити молодих людей, їхній рівень освіти, професійну підготовку. Заслужену популярність здобули зустрічі з ветеранами Великої Вітчизняної війни і праці, передовиками виробництва. Так, нещодавно з нагоди 36-ї річниці з дня визволення Донецька від фашистських загарбників до культзакладу було запрошено учасників війни А. І. Черноусова і А. Т. Сидоренка. Доброю традицією стали зустрічі з письменниками. Цієї осені до нас завітали члени Спілки письменників України

Л. Талалай і Б. Ластовенко. Молодь тягнеться до сучасних розважальних програм і охоче бере в них участь. Однією з форм нашої роботи з молоддю стала дискотека, яка виявилася прийнятною і для глухих. Для цього достатньо розширити сторінки усно-мімного журналу.

Тісний зв'язок з товариством «Знання», планетарієм забезпечує формування марксистсько-ленінського світогляду у різних груп трудящих. Велику роботу проводить бібліотекар, організовуючи читачькі конференції за книгами Л. І. Брежнєва.

Вечори-портрети, вшанування бригад комуністичної праці привертають увагу глухих трудящих. На прикладі кращих представників нашого суспільства ми прагнемо прищепити молоді ленінські принципи взаєморозуміння, комуністичне ставлення до праці.

Культпрацівники більше ува-

ги стали приділяти обслуговуванню сільської молоді. У четвертому кварталі нинішнього року буде надано методичну і практичну допомогу Артемівському, Слов'янському, Торезькому, Краснолиманському, Красноармійському і Костянтинівському районам. На сценах клубів, районних і обласного Будинку культури будуть показані вистави і концерти для сільської молоді. У репертуарі самодіяльного театру вистави «Не все коту масляна» О. Островського, «Відважне серце» І. Евальда. Народний ансамбль «Донецькі зорі» підготував нові танці і цікаві естрадні номери.

Вся політико-виховна, культурно-масова і спортивна робота обласного закладу культури спрямована на успішне виконання завдань четвертого року п'ятиріччя.

Т. ПЕРЕПЕЧАЙ,
директор Донецького будинку культури.

ІДЕОЛОГІЧНІЙ РОБОТІ — ПОВСЯКДЕННУ УВАГУ

Колектив Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» перевиконав державний план за дев'ять місяців по всіх показниках. Цей успіх не прийшов сам по собі. Партійна, комсомольська, профспілкова та первинна організація УТОГ вжили ряд конкретних заходів по мобілізації трудівників підприємства на виконання завдань четвертого року десятої п'ятиріччя.

Постійно стали проводитися лекції і доповіді лекторами товариства «Знання» і агітаторами підприємства. Активісти, передові

робітники роз'яснюють виробникам можливості трудового суспільства, викликають на змагання. Іде вивчення постанови ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідеологічної і політико-виховної роботи». Але, ще мало проводяться зустрічі з ветеранами війни і праці, тематичних вечорів.

Нині на підприємстві розгорнуто соціалістичне змагання за гідну зустріч 110-ї річниці з дня народження Володимира Ілліча Леніна. Ми впевнені, що взяті зобов'язання виконаємо з честю.

Б. ТУРКІН.

МАРШРУТАМИ ТЕХНІЧНОГО ПРОГРЕСУ

НАДБАННЯ РАЦІОНАЛІЗАТОРІВ

Підвищення продуктивності праці, зниження собівартості продукції, вдосконалення технології, поліпшення умов праці, раціональне використання обладнання і сировини — такий неповний перелік завдань, поставлених перед раціоналізаторами і працівниками відділу наукової організації праці Одеського виробничого об'єднання «Електрик».

Рік у рік раціоналізатори підприємства вносять пропозиції, що дають значний економічний ефект і сприяють виконанню народногосподарських завдань. Особливо помітний зв'язок, інженера В. Когута, що змінив карту розкрою текстолітових виробів, слюсаря-наладчика Дубовицького, що запропонував бункер для відсортування штампованих виробів.

За підсумками роботи за дев'ять місяців цього року кращим раціоналізатором визнаний конструктор технічного відділу В. Прокурин. У виробництво впроваджено п'ять

його пропозицій з економічним ефектом 4 тисячі 600 карбованців.

Згідно плану наукової організації праці тільки за перше півріччя впроваджено 20 заходів із загальним економічним ефектом 18 тисяч карбованців. Найважливішим серед них є реконструкція потоково-механізованої дільниці штампування деталей виробів РШ-ВШ-30 та ШСВ-20.

Завдяки заходам, вжитим відділом наукової організації праці, активний раціоналізаторський рух продуктивності праці в об'єднанні зростає на 4,7 процента проти намічених 0,2 за зобов'язанням.

Нещодавно в Ленінському районі м. Одеси відбувся зліт раціоналізаторів, присвячений 60-річчю підписання В. І. Леніним декрету «Про винаходи». За активну раціоналізаторську і винахідницьку роботу кращих раціоналізаторів тт. Красноштейна, Павлова, Дубовицького, Харченка, Крушельницького нагороджено грамотами і цінними подарунками.

Високий рівень раціоналізаторської і винахідницької роботи, вміння вишукувати резерви допомагають колективу підприємства успішно боротися за дострокове виконання завдань четвертого року десятої п'ятиріччя.

Г. ЮХИМЕНКО.

У цеху механічної зачистки ДВО «Електромагніт» впроваджено новий пристрій для обробки денця до лострового і підвісного патронів. Це дало великий економічний ефект: щомісячний випуск донець зріс на 20 тисяч штук.

Одним з тих, хто забезпечує успіх колективу цеху, є ударник комуністичної праці Леонід Іванович Потапенко. Він — переможець соціалістичного змагання 1978 року, змінні норми виконує на 140 процентів при високій якості роботи.

На знімку: Л. І. Потапенко.
Фото М. Йосипенка.

ЗАПОРУКА УСПІХУ

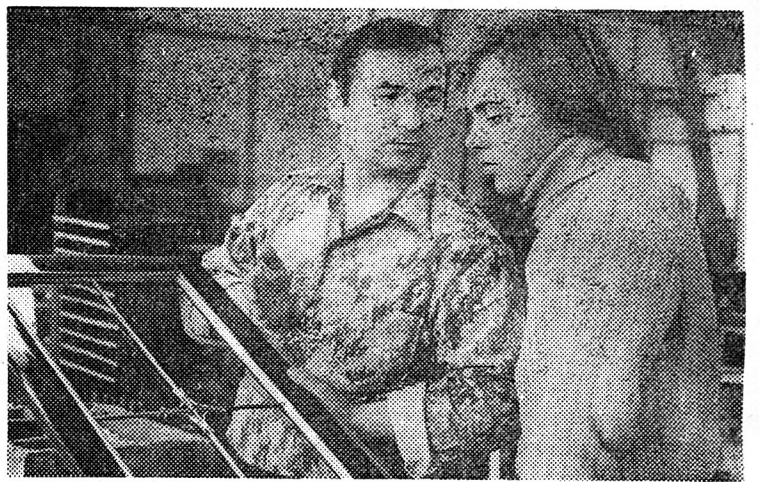
Готуючи гідну зустріч 62-й річниці Великого Жовтня, колектив Конотопського УВП Сумської області достроково завершив дев'ятимісячну виробничу програму. Понад план випущено продукції на 123 тисячі карбованців, що значно більше, ніж передбачалося соціалістичним зобов'язанням.

Спільний успіх колективу забезпечується досягненнями трудових підрозділів та індивідуальними здобутками виробників. Зокрема, вагомий вклад в успіхи підприємства внесла бригада майстра Є. І. Гузевої, яка вже завершила виконання чотирирічного завдання. 1980 рік на трудовому календарі таких робітників, як А. Стеценко, С. Білошпиченко, А. Зеленська, О. Сай, Н. Алексеєнко, Є. Тодор, М. Романенко та інших. Всього із своїми індивідуальними завданнями справились до Дня Конституції СРСР більше сорока осіб.

У нас на підприємстві практикується індивідуальний захист зобов'язань, а при підведенні підсумків їх виконання не тільки визначаються переможці, але й уважно вивчається досвід бригад, дільниць, окремих виробників, який потім стає надбанням усіх. Сприяє підвищенню трудових показників контроль за виконанням завдань і якістю продукції, який систематично здійснюється на всіх ділянках виробництва.

На планомірну, організовану роботу націлює колектив постановова ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про поліпшення планування і посилення впливу господарського механізму на підвищення ефективності виробництва і якості роботи». Цей важливий документ ставить вимогу до посилення відповідальності кожного керівника і спеціаліста, кожного робітника за успішне виконання завдань і соціалістичних зобов'язань. У виконанні цих настанов — запорука наших далішніх успіхів, дальшого поступу вперед.

А. ЖОГОВ,
заступник директора Конотопського УВП з виховної роботи.
Сумська обл.

Високопродуктивною працею відзначається ветеран виробництва Донецького меблевого комбінату столяр п'ятого розряду Олег Миколайович Мельников. Включившись у соціалістичне змагання за високу ефективність роботи, він систематично перевиконує змінні норми, йде із значним випередженням виробничого графіка.

Олег Миколайович, як наставник, багато уваги приділяє вихованню молоді робітничої зміни. Нині він навчає своїй професії Ігоря Борисова, який прийшов на комбінат після закінчення школи-інтернату. Юнак успішно оволодіває новою справою, навчається у вечірній школі робітничої молоді для глухих.

На знімку: О. М. Мельников та І. Ю. Борисов.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

ОГЛЯД МАЙСТЕРНОСТІ

Нещодавно в Чернігові відбувся сьомий республіканський конкурс швачок-мотористок учбово-виробничих підприємств УТОГ. Добре потрудилися на Чернігівському УВП, готуючись до цього відповідального заходу. Адже треба було створити якнайкращі умови, які б сприяли бездоганному виконанню положень конкурсу кожним учасником.

Хлібом-сіллю зустріли господарі гостей, які прибули в Чернігів від 17 швейних УВП. Згідно з планом, розробленим оргкомітетом, попередньо відбулась нарада представників і учасників конкурсу. З порядком проведення його ознайомили присутніх заступник начальника технічного відділу ЦП УТОГ Ю. П. Максименко. Потім виступив директор Чернігівського УВП О. Д. Углач, який сказав, що для колективу підприємства велика честь приймати на Чернігівській землі найкращих представниць важливої професії-швачки, побажав усім успіхів.

На нараді представників було організовано комісії: по продуктивності праці, яку очолювала Г. Я. Кроха, по якості продукції — В. С. Ковальчук та комісія по теоретичних питаннях під керівництвом представника ЦП УТОГ Ю. П. Максименка. Він же був обраний і головою журі, до складу якого увійшло п'ять чоловік.

Конкурсним завданням передбачалося пошиття спеціальних рукавич державного стандарту 12.4.010.75 з найменшими затратами часу, найкращими прийомами при відмінній якості виробів. Переможцем конкурсу мала бути визнана робітниця, яка набере найбільше число балів по затраті часу і якості та по теоретичних знаннях. За всі ці показники було встановлено 136 балів.

Цех масового пошиття Чернігівського УВП, що розташований на другому поверсі, в незвичайній тиші очікує гостей. У світлому просторі приміщенні столики, на яких лежать альбоми зразків тканин, художня література, журнали. З одного боку швейного конвеєра цеху підготовлені і пронумеровані слюсарями-наладчиками шість комплектів швейних машин, на яких будуть виконувати першість майстри швейної справи. На обличчях деяких із них помітне хвилювання. Всі чекають початку.

Конкурс відкрив Ю. П. Максименко. Комісії зайняли відведені для них окремі кімнати. Проведено жеребкування. На лацканах костюмів учасниць конкурсу приколоти їх номери, кожна займає місце за комплектом машин, який їй достав-

ся при розигранні жеребків. Такий порядок у проведенні конкурсу поставив усіх швей-мотористок в однакові умови.

І ось по умовному знаку включено електро двигуни, кожна з перших шести учасниць взяла в руки підготовлений крій рукавиць. Змагання розпочалося.

З великим напруженням і максимумом уваги працюють швей, переходять від перших машин на оверлок і далі. Минуть лічені хвилини, і готова продукція під номером виконавця надходить у комісію по якості. Тим часом швей, які закінчили пошиття, приймає комісія по теоретичних питаннях. Нарешті всі учасниці конкурсу вільні.

Після відпочинку гості і господарі зібралися у Будинку культури глухих на «голубий вогник». Тут відбулася заключна нарада учасників конкурсу. У святково прибраному залі звучить музика, на столиках букети троянд і гвоздик. Голова журі конкурсу повідомив про підсумки змагання, поздоровив переможців.

Майже всі швей показали добрі результати. Але найвищою оцінку удостоєна швея з Чернігівського УВП К. П. Донцова, яка набрала 130,5 бала і зайняла перше місце. Друге місце поділили між собою швей С. А. Миколайчук з Кам'янець-Подільського УВП, яка набрала 119,25 бала, і А. Ф. Борковська з Артемівського УВП — 111,85 бала. На третьому місці швей з Одеського, Сімферопольського та Ужгородського УВП № 2.

Всі переможці конкурсу нагороджені ритуальними стрічками та цінними подарунками. До речі, в цьому змаганні виступили поза конкурсом швей з Чернігівського УВП С. І. Скрипак і Р. А. Лунегова, які показали найвищу майстерність, набравши відповідно 137 і 132,05 бала.

Конкурс пройшов на високому організаційному рівні, у творчих пошуках. Швей показали високу професійну майстерність, яка в їх руках і в руках сотень швачок-мотористок УВП УТОГ, безумовно, з кожним днем зростатиме.

Працівники Чернігівського УВП, облвідділу і Будинку культури УТОГ доклали зусиль, щоб конкурс майстрів високої кваліфікації споріднених підприємств став не тільки демонстрацією їх досягнень, а й справжнім святом праці. На другий день гості познайомились з багатою історією стародавнього Чернігова.

О. КЛИМОК.

м. Чернігів.

ПОВТОРИ СЕБЕ В УЧНЯХ

Бути вчителем, «сіяти розум, добре, вічне», стати схожим на своїх перших вчителів Ганну Павлівну і Миколу Терентійовича Борисових, Галину Миколаївну Губареву — такою ще у школі-інтернаті була моя заповітна мрія.

Минуло більш як два десятиліття, відколи я закінчила Ставropolіську школу-інтернат для нечуючих дітей. Але і донині добре пам'ятаю, як наполегливо вчили вони нас розуміти красу і зміст друкованого слова, любити і цінувати життя, схилившись перед величчю людського розуму. Глибокою переконаністю ідеалам комунізму, вони терпляче пробуджували в нас потяг до знань. Вони були для мене взірцем у досягненні поставленої мети.

Я безмежно щаслива, що здобула вищу педагогічну освіту. Нині я — член великого колективу сурдопедагогів Київської спеціальної школи-інтернату для нечуючих дітей № 6.

Я згадую нелегкі перші заняття. Та я знала, що поруч мудрі, досвідчені сурдопедагогі Євгенія Семенівна Гриценко, Олеся Володимирівна Данченко і Кузьма Олексійович Шкуренко. Своєю постійною чуйністю, стриманістю наставники вселили в мене віру у власні сили. Одного дня вже сама відчувала, що мої вихованці повірили мені. Це мене глибоко вразило. І з того часу нелегка, але благородна праця сурдопедагога стала для мене радістю і натхненням. От саме тоді я переконалася, що знайшла себе.

Минуло вісім років моєї роботи на педагогічній ниві. Але найріднішим став для мене клас, який закінчив школу-інтернат цього року. Спочатку була їхньою вихователкою, а згодом стала вчителькою історії. Чимало відбулося в нас цікавих дискусій, гарячих суперечок про своє місце в житті, ширих і відвертих розмов на різні теми сучасності. Ми жили одним життям, раділи й переживали спільно.

Клас цей був важкий — майже кожен учень завдавав нам чимало клопоту. А нині вони успішно закінчили школу-інтернат. І увесь колектив сурдопедагогів впевнений, що те хороше, яке вони прищепили своїм вихованцям у процесі навчання, візьме верх і випускники надовго запам'ятають свою рідну школу й настанови вчителів.

Радісно для нас те, що кожен випускник цього класу пішов своєю дорогою. Ірина Бакуринська і Галина Богрій стали студентками Ленінградського відновлювального центру. Надія Кузьменко, Валя Кривда і Олег Мельник — першкурсники Рибінського авіаційного технікуму. У цехах КДВО «Контакт» старанно опановують обрані робочі професії Микола Волевач, Вячеслав Бойцов, Лідія Бубало і Валентина Малинишкіна. На підприємствах державної промисловості влаштувалися Тетяна Неруш, Олександр Дума, Наталія Кравченко.

Тепер радісно усвідомлювати, що праця сурдопедагогів нашої школи-інтернату не пропала марно. Як почуття подяки, у день нового навчального року одні з випускників приклали телеграфні поздравлення, від інших прийшли теплі листи, а деякі особисто завітали у школу і букетами яскравих квітів засвідчили свою повагу наставникам.

Новий навчальний рік повністю увійшов у свої права. Нові класи, нові учні, але мета і завдання для нас, сурдопедагогів, залишаються незмінні. І ми озброюємо підрастаюче покоління глибокими і міцними знаннями, виховуємо у них марксистсько-ленінський світогляд, а також готуємо своїх вихованців до активної творчої праці на благо зміцнення і процвітання нашої любимої Батьківщини.

М. ДИБА,
голова первинної організації УТОГ школи-інтернату № 6.
м. Київ.

Гуртожиток — рідний дім

По-справжньому рідною домівкою став для трудівників Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» їх гуртожиток. Це не тільки помешкання, а й місце цікавих зустрічей, клубів, навчання. В стінах гуртожитку виробничникам, особливо молоді, прищеплюють любов до праці, риси господаря свого підприємства, почуття відповідальності перед колективом.

В постанові ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи» приділено особливу увагу вихованню молоді на революційних, бойових і трудових традиціях партії і народу, в дусі комуністичної моралі. В світлі цих вимог ведеться політико-виховна робота у гуртожитку. Її центром став червоний куток. В ньому, насамперед, привертають увагу стенди «Громадянським бути зобов'язаним», «Життя і діяльність Володимира Ілліча Леніна», «Вище звання у світі немає, ніж звання робітника», «Рубежі десятиї п'ятирічки». Великий стенд «Наша інформація» оперативно відображає актуальні питання громадського життя гуртожитку.

Крім засобів наочної агітації у виховній роботі широко використовуються такі форми, як лекції, доповіді, літературні вечори, диспут, усні журнали. Підбір тем дуже різноманітний, цікавий і корисний. Ось теми деяких лекцій і вечорів: «Праця — джерело життєвих благ», «Шлюб і сім'я в соціалістичному суспільстві», «П'ятирічка — мені, я — п'ятирічці», «Нумо, посміхнемось!» і т. ін.

Партійна, комсомольська, профспілкова організації, керівництво підприємства неухильно дбають про поліпшення умов життя і від-

початку мешканців, про їх дозвілля. У вихователя гуртожитку є журнал реєстрації відвідування керівників виробництва. Серед останніх записів відмічаємо такі: «Гуртожиток відвідав генеральний директор О. Фудим і провів бесіду «Розмова по душі», парт-орг підприємства В. Головченко провів вечір на тему «За честь заводської марки». Під час цього безпосереднього контакту керівництва і робітників вирішуються злободенні питання, накреслюються плани на майбутнє.

Активну участь у виховній роботі бере рада гуртожитку. Вона затверджує план роботи гуртожитку на місяць, квартал, рік і також затверджує плани роботи клубів, яких у гуртожитку чотири. Це клуби — для молодят «Щастя», для дітей «Малюк», юнаків і дівчат «Добрі молодці» та «Подруга». Кожний з клубів має свій план роботи і своїх членів ради клубу.

Будинок культури глухих підтримує тісний зв'язок з радою гуртожитку і радами клубів. Працівники бібліотеки допомагали створити у гуртожитку пересувну бібліотеку, вони ж проводять літературні вечори, диспути. Кіногурток Будинку культури демонструє аматорські кінострічки.

Приміщення гуртожитку завжди в доброму санітарному стані, тут стало законом підтримувати чистоту і порядок.

Скінчилася трудова зміна. Робітники виробничого об'єднання «Електромагніт» радо повертаються до свого гостинного і затишного гуртожитку, де на них чекає активний відпочинок і цікаве дозвілля.

З. АНІКЕСЬ,
м. Донецьк.

ЛИСТ З БІЛОРУСІЇ

З НОВОСІЛЛЯМ!

Вже давно мріяла Лідія Василівна Болбас, мешканка села Вороничі Слобідської сільради Бобруйського району про новий будинок. На початку минулого року Лідія Василівна звернулася в міжрайвідділ за допомогою. Відразу було обстежено житлові умови, оформлено документи і надіслано у ЦП БілТОГ. Звідти надійшла матеріальна допомога,

але для будівництва потрібні значно більші кошти, а їх в Лідії Василівні Болбас — трудівниці колгоспу імені ХХІІ з'їзду КПРС, бракувало. Тоді на прохання міжрайвідділу колгосп імені ХХІІ з'їзду КПРС надав кредит і тисячу карбованців і забезпечив на час будівництва транспортом.

Дім збудували міцний, з надійним фундаментом, під шиферним

дахом площею 60 квадратних метрів. Коли працівники міжрайвідділу прийшли провідати новоселів, їх обличчя світилися щирою подякою, неприхованою радістю.

Так на ділі виконується постанов ЦП БілТОГ від 3 березня 1978 року «Про поліпшення матеріально-побутового і культурного обслуговування глухих сільської місцевості».

З новосіллям вас, дорогі друзі!

Є. БЛУВОЛ,
голова Бобруйського міжрайвідділу БілТОГ.

У компактних групах

ТУРБОТИ ТРУДОВОГО КОЛЕКТИВУ

Іде до фінішу четвертий рік — вирішальний рік десятиї п'ятирічки. На нашому підприємстві це відчувається особливо, адже колектив кілька років підряд виходить переможцем у соціалістичному змаганні серед підприємств легкої промисловості. Кожен робітник, службовець докладає максимум зусиль для успішного виконання взятих соціалістичних зобов'язань.

Наполегливо трудяться тут і члени компактної групи глухих, яка налічує 25 чоловік. Їх можна побачити майже у всіх швейних цехах: першому, третьому, четвертому, шостому та в розкрійному. Багато з них уже кадрові робітники і їм належить вчити працювати молодих — працювати на совість, творчо, так, як працюють М. О. Загороднюк, М. А. Легомин, С. А. Пирожников, М. Г. Коржук та інші.

Зобов'язання глухі трудівники беруть нарівні з чуючими й успішно їх виконують. Їхню роботу контролери ВТК приймають з першого представлення. Жодного порушення трудової та технологічної дисципліни вони не допускають ось уже кілька років підряд. Уважні, зосереджені, чуйні — так характеризують їх майстри виробництва.

Дуже приємно було почути від майстра Валентина Івановича Маслова хороші слова про молодих глухих робітників Наташу Кравченко, яка зовсім недавно прийшла працювати у шостий цех. Колектив бригади зустрів її доброзичливо. Досвідчені робітничі допомагали їй на перших порах порадами і ділом. І дівчина дуже швидко стала сама виконувати свою операцію охайно, з відмінною якістю. Її робоче місце завжди в зразковому стані.

Коли ми з майстром зміни Марією Данилівною Нагірною поцікавились, чи подобається їй ро-

бота, дівчина відповіла на шматочку паперу: «Подобається, я дуже задоволена, що потрапила в такий хороший колектив». І хочеться щиро побажати Наташі, щоб цей її перший трудовий колектив став для неї другою домівкою, джерелом радощів і творчого натхнення.

«Трудитись по-комуністичному» — під таким девізом працюють всі робітники підприємства, в тому числі й глухі. Цьому вони вчать в школі комуністичної праці, яка була створена минулого року. Фабричний комітет профспілки рекомендував пропагандистом у групу глухих робітників комуніста Ю. Г. Осадного, який працює заступником начальника цеху, де зосереджена більшість нечуючих робітників. Відвідування глухими робітниками школи комуністичної праці спостережені. Не виникало проблем і з приміщенням для занять. Тільки перекладача свого не було, тому весь час доводилось звертатись у міськвідділ УТОГ по допомогу. Це, звичайно, ускладнювало справу, бо у міськвідділі свої плани. І все ж тут пішли нам на зустріч, закріпили за нашим підприємством перекладача Л. Біленьку. Вона сумлінно виконувала свої обов'язки — проводила заняття школи комуністичної праці, бесіди, лекції. Заняття в школі організовано розпочалися і цього року.

Компактна група членів УТОГ нашого підприємства зростає, коли вже в ній налічувалось 23 робітники, фабричний комітет профспілки і адміністрація прийняли рішення взяти на посаду перекладача Р. І. Шур. Раїса Іванівна приступила до роботи в червні. Спочатку було важко: глухі робітники працюють у дві зміни в різних цехах, саме виробництво мало знайоме. Та її поза увагою не залишили, завжди на допомогу приходили заступник директора по кадрах В. Г. Каре-

ліна, голова фабричного комітету профспілки Н. І. Поривай, а також інструктор міської ради профспілок Л. М. Максименко. Тепер Раїса Іванівна освоїлась, добре знає, як вирішувати те чи інше питання. Робота, яка проводиться з глухими робітниками, планується на кожен місяць і затверджується на засіданні комісії по роботі з глухими, до якої входять заступник голови фабричного комітету профспілки Н. Л. Цвірко, начальник відділу кадрів Л. Б. Колабанова, інструктор по техніці безпеки Р. В. Бруснікіна, інструктор-перекладач Р. І. Шур і автор цих рядків.

Проводяться бесіди по техніці безпеки, на юридичні теми, такі як «Про трудове законодавство», «Про зло, яке несе «зелений змії» нашому суспільству» та інші. Заплановано прочитати цілий цикл лекцій членами первинної організації товариства «Знання».

Керівники підприємства дбають не тільки про хороші умови для праці, а й про змістовний відпочинок глухих робітників. Так, М. О. Загороднюк був нагороджений безкоштовною путівкою для поїздки в Угорщину. Група робітників відвідала місто-герой Ленінград. Чимало глухих трудівників побували в Корсунь-Шевченківському, у санаторії в Кисловодську, відпочивали в Геленджіку, Сочі. Під час Жовтневих свят намічено відвідати столицю нашої Батьківщини — Москву.

Глухі робітники, сповнені творчої енергії, готуються завершити десяту п'ятирічку високими трудовими успіхами, кожен прагне внести і свою посильну частку праці у велику справу побудови комунізму в нашій країні.

К. ЖИГАДЛО,
член комісії Київської міської профради по роботі з глухими, контролер ВТК взуттєвого об'єднання «Київ».

Разом з усім колективом наполегливо трудяться на Ровенській фабриці індпошиву одягу члени компактної групи, ветерани виробництва Ніна Захарівна Шах, Марія Климівна Боярчук, Степанида Степанівна Ішук і Валентина Іванівна Михальчук. Вони беруть активну участь у соціалістичному змаганні за дострокове здійснення виробничої програми десятиї п'ятирічки, добиваються високої продуктивності праці і якості роботи.

Сумлінним ставленням до виконання своїх обов'язків робітничі завоювали пошану в колективі.

На знімку: (зліва направо) Н. З. Шах, М. К. Боярчук, О. П. Трофимович (перекладач), С. С. Ішук і В. І. Михальчук вивчають технологію обробки виробу.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

ЗДОБУТКИ ВЗУТТЄВИКІВ

З піднесенням трудяться в четвертому році десятиї п'ятирічки члени компактної групи УТОГ Стрийської взуттєвої фабрики, що на Львівщині. Включившись у соціалістичне змагання за гідну зустріч 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна, вони широко розгорнули боротьбу за піднесення ефективності і якості роботи. Це приносить бажані результати.

За вісім місяців колективом підприємства виготовлено 985,9 тисячі пар взуття, що на 26,2 тисячі пар більше, ніж планувалось. Завдання з обсягу реалізації продукції перекрито на 11,1 процента, споживачі отримали додаткових виробів на 67 тисяч карбованців. В цьому велика заслуга і глухих трудівників.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

НАШІ ГОСТІ — ГЛУХІ З НДР

Нещодавно в Ялті відпочивала група глухих із Німецької Демократичної Республіки. З відділу туризму Ялтинської міськради народних депутатів повідомили працівників міжрайвідділу УТОГ, що гості з НДР бажано зустрітися з глухими м. Ялті. Ми в свою чергу запросили на зустріч з ними голову Кримського облвідділу УТОГ Н. В. Мельникова разом з перекладачем-інструктором Л. Н. Ершовою.

І от члени нашого Товариства вже в конференц-залі готелю «Ялта», де було домовлено про місце зустрічі. Серед тих, хто прийшов до готелю, були і передовики підприємств, зокрема, Дмитро Горпинченко, Іван Пасюта, Дарія Василенко, Костянтин Алексеев, Валентина Сіренко, пенсіонерка Блюма Коробкова та інші. Сюди ж о шостій годині вечора прибули і німецькі гості у складі 30 осіб, в тому числі чотирьох працівників Центрального правління товариства глухих НДР.

Голова Кримського облвідділу УТОГ Н. В. Мельникова привітала гостей і розповіла їм про працю, навчання і відпочинок глухих республіки, в тому числі Криму, про те, як наша партія і уряд, Центральне правління УТОГ піклуються про них.

— У нас створено всі умови для плідної роботи, є хороші клуби, Будинки культу-

ри, де після роботи кожний член УТОГ може знайти собі улюблене заняття, — сказала вона. — Багато нечуючих проводять свої відпустки у нашому санаторії «Дружба».

Н. В. Мельникова побажала гостям хорошого відпочинку на кримській землі.

Потім виступили представники Товариства глухих НДР. Вони розповіли про життя нечуючих у своїй республіці, поділились враженнями від поїздки по Радянському Союзу. Їм дуже сподобалась наша красуня Ялта, названий на її честь готель, гостинність радянських людей.

Голова Ялтинського міжрайвідділу УТОГ М. П. Майко подякувала німецьким туристам за запрошення на зустріч. Глухі товариші з НДР і Ялти обмінялись пам'ятними сувенірами. Працівник Центрального правління товариства глухих НДР У. Вагнер залишила свою візитну картку і запросила відвідати Берлін.

Незважаючи на те, що спілкувалися на різних мовах, перекладач готелю, який перекладав розмову з німецької мови на російську і з російської на німецьку, і перекладач облвідділу УТОГ Л. Н. Ершова донесли до нас, глухих, її зміст. Всі залишилися задоволеними цією зустріччю.

Р. СКОВОРОДНИКОВ.
Кримська обл.

«ПОЇЗДИ РЕВОЛЮЦІЇ»

Вони помчать нас скрізь час у далекий 1922-й, один рік з чудового життя вірного лєнінця Григорія Івановича Петровського.

В основу кінофільму покладено одну з найяскравіших сторінок біографії незламного комуніста. Кольорова художня кінострічка розповідає про ті часи, коли в країні йшла діяльна підготовка до утворення Союзу РСР. Агітаційно-інструкторські поїзди, створені за вказівкою В. І. Леніна, вели у 1921-1922 роках велику роз'яснювальну роботу серед населення. З одним з таких поїздів прибув на Україну Григорій Іванович Петровський.

Зйомки стрічки «Поїзди революції» тепер з павільйонів кіностудії імені О. Довженка перенесені в цехи Дніпропетровського металургійного заводу імені Петровського. Крок за кроком камера простежує дні роботи Г. І. Петровського в тодішньому Катеринославі, нині перейменованому в місто його імені. Образ Петровського створює актор МХАТу А. Петренко. Над фільмом працює група лауреата Державної премії Української РСР імені Т. Г. Шевченка режисера Володимира Шевченка.

ЗУСТРІЧ З ПОЕТОМ

У Київському Паладі культури глухих імені А. В. Луначарського відбулася зустріч шанувальників поезії з відомим поетом, лауреатом премії імені Павла Тичини, Леонідом Миколайовичем Вишеславським.

Керівник літературної секції «Київський каштан», відкриваючи вечір, розповів про творчий доробок поета.

Ім'я Леоніда Вишеславського, російського поета, що працює на Україні, добре відоме широкому читачьому колу, особливо після виходу в світ його книги віршів «Зоряні сонети». Про цю книгу захоплено відгукнувся перший у світі космонавт Юрій Гагарін. В своїй передмові до книги він писав: «Мені дуже сподобалися ці вірші. Це найкраще, що за останній час я читав про космічні польоти. Леонід Вишеславський малою кількістю слів сказав багато. В його сонетах все на місці, надійно і прекрасно, немає нічого зайвого, все, як на космічному кораблі».

Високу оцінку поетичній творчості Леоніда Вишеславського дали Максим Рильський, Павло Тичина, Михайло Стелмак, Корній Чуковський.

Творчість поета багатогранна. Крім віршів, він написав дві прозаїчні книги для дітей, багато пра-

цює над перекладами творів російських поетів на українську мову. За дослідження творчості Володимира Маяковського, які лягли в основу його дисертації, в 1947 році йому була присвоєна вчена ступінь кандидата філологічних наук. Близько сорока книжок видав Леонід Вишеславський. Головним чином це — збірки його віршів. Більше 70 статей і спеціальних досліджень опубліковано про творчість поета.

Леонід Миколайович багато подорожує по країні, зустрічається з читачами. І ось зустріч з нечуючими шанувальниками поетичного слова столиці України. Поет розповідає про свій життєвий шлях, читає вірші з нещодавно виданої книги «За голубим кордоном тиші», відповідає на численні читачькі запитання. Його останню книгу придбало багато учасників зустрічі і Леонід Миколайович кожному з них подарував кілька теплих слів, залишивши в книзі свій автограф.

На закінчення зустрічі від імені всіх присутніх поету гаряче подякувала заступник директора Палацу культури Галина Іванівна Волкова. Вона подарувала митцю квіти і вітальний адрес на пам'ять про цю зустріч.

І. САПОЖНИКОВ.

ТУРБОТА ПРО ВІДПОЧИНОК

У відповідь на побажання любителів рибної ловлі на Одеському виробничому об'єднанні «Електрикс» створена первинна організація Українського товариства мисливців та рибалок. До її складу увійшло більше 50 чоловік. Головою обрано ливарника Миколу Івановича Димитрашка. Багато зроблено для організації колективних виїздів на ловлю риби, забезпечення членів організації човнами.

Протягом літа любителі-риболови збирались на пляжі 13-ї станції Великого фонтана. До їх послуг завжди були три човни. Але найбільш завзяті любителі рибної ловлі не задовольнялись цим, дізнавались про інші місця, де можна і добре відпочити, і краще ловити рибу. Таким місцем стало Китай-озеро в Килійському районі, куди було організовано п'ять виїздів. Десять разів виїжджали рибалки і на річку Дністер.

Особливу активність в організації відпочинку проявили члени УТОГ і УТМР Леонід і Борис Ко-

вальські, Яків Колесник, Василь Степанович Чоботар, Валерій Володимирович Резунов та інші.

Виконуючи передбачений планом соціально-економічного розвитку пункт про будівництво спортивно-оздоровчого комплексу, об'єднання приступило до спорудження бази відпочинку в селі Маяки Біляївського району на березі мальовничого озера Синява. Вже придбано збірний будинок на 60 місць. Будівництво ведеться у вихідні дні силами колективу. На базі, крім спальні, буде споруджено літню кухню, стоянку для автомашин, розбито квітникові клумби і т. д. Відкрити базу намічено 1980 року до Дня рибалки.

Море... Кого воно не приваблювало своєю красою і величчю! Хто не мріє провести свою літню відпустку, вихідні дні, набираючись сил на його берегах! Яскраво-жовтий пісок, морські хвилі, свіже повітря і щедра літнє сонце — все це сприяє доброму настрою, дає запас бадьорості.

Голова місцевому об'єднання

Валерій Олексійович Степанов говорить:

— Завдяки хорошій організації відпочинку ми досягаємо кращих результатів у праці. Більшість відпочиваючих — ударники комуністичної праці.

Це приємно чути. Але разом з тим у бесіді з багатьма членами УТОГ мені довелося почути їх побажання: організація відпочинку повинна бути не сезонною кампанією. Цій справі треба приділяти постійну увагу не тільки влітку, а протягом всього року. З настанням осінньо-зимового періоду місцевком профспілки і первинна організація УТОГ підприємства повинні продовжувати роботу по організації культурного відпочинку трудящих. Засобів багато: це проведення екскурсій у музеї міста, виїзди в інші міста, організація одноденного чи дводенного дозвілля в будинках відпочинку, спартакіад «Бадьорість і здоров'я», робота клубів за інтересами.

Ю. ГЕР.

3 БЛОКНОТА РЕПОРТЕРА

1800 КІЛОМЕТРІВ ПІД ЗЕМЛЕЮ

Знамениті одеські катакомби обіцяють стати новим «житловим» поверхом міста. Але вже тепер підземні галереї перестали заважати будівельникам.

Як і всяке сучасне місто, Одеса росте вгору. Але споруджувати сучасні будинки на фундаментах, під якими порожнеча, ризиковано. Адже одеські квартали стоять над багатокілометровими виробками-катакомбами. Поки будинки були невеликими, «дах» катакомб витримував. Охороняли від обвалів стовпи черепашники, залишені в штольнях як кріплення.

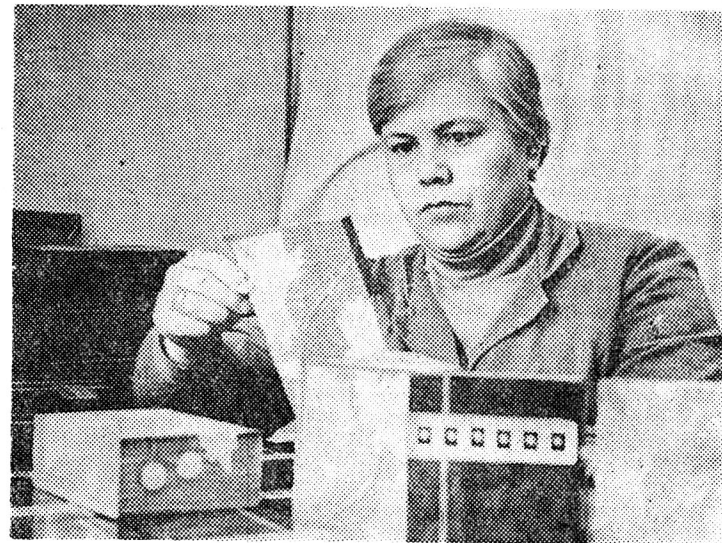
Та ось будинки стали важчими, і все частіше ґрунт став осідати. Будівельники зробили висновок: у зоні катакомб не можна споруджувати багатоповерхові будинки. Так вважалося кілька десятиріч. Однак будувати на катакомбах можна сміливо, твердять нині інженери. Справа в точному розрахунку. До речі, укріпити небезпечну ділянку неважко. Частіше складніше виявити, позначити її контури. Адже на карті підземної Одеси ще чимало «білих плям».

Розшифровка їх займається особлива служба. Метр за метром «прослуховується» весь «нижній поверх» міста. Будівельникам видається вичерпна характеристика ділянки, яка їх цікавить. До штолень пробивають горизонтальний ствол і закачують через нього в порожнечі пульпу або бетон. На таку основу можна ставити будь-який будинок.

Тепер поступово вимальовується генеральна схема підземних лабіринтів. Вона враховує всі параметри коридорів, несучу спроможність їх склепіння. Таким чином вже обстежено 1800 кілометрів катакомб. Карта «підземелля» потрібна будівельникам і геологам. А останнім часом нею дедалі більше цікавляться працівники міського господарства. Народжуються спокусливі ідеї про спорудження в місцях відкритих виробок автостоянок і автопарків, а глибше — прольотів транспортних розв'язок. У кам'яних гротах і печерах можна відкрити бари і кафе, налагодити... вирощування шампінйонів.

Як скоро стануть реальними сміливі проекти, говорити рано. Ясно одне: 1800 кілометрів катакомб повинні стати «житловим поверхом» міста.

В. ШАМША.

Широким попитом користуються у покупців шкатулки Ялтинського об'єднання «Таврія» Кримської області. Значний вклад у їх виготовлення вносить і ударниця комуністичної праці, шліфувальниця Валентина Матвіївна Сіренко, яку ви бачите на знімку.

Фото І. МІНЬКА.

ЛЮДИНА І ПРИРОДА

ШВИДКУ ДОПОМОГУ ВИКЛИКАЄ ПАРК

«Здоров'я» його погіршувалося з кожним днем. Довелось викликати фітопатологів.

Операція пройшла вдало. «Рану» продезинфікували антисептиками, заповнили щебенем, потім зацементували. А щоб не було видно ніяких вад, ушкоджене місце зафарбували під колір кори. Трьохсотрічний «хворий» — дуб-велетен — ожив.

Звичайно ж, харківські фітопа-

тологи роблять такі операції не дуже часто. Однак, зцілюють вони дерева-ветерани насамперед. А головне в роботі спеціалістів міської станції захисту зелених насаджень — профілактика дерев і кущів. Це і посезонна хімічна обробка, і прибирання сухостою. Промислове місто повинно зеленіти.

(Кор. ПАТАУ).

МАЛЕНЬКА, МЕНША, ЩЕ МЕНША...

Така особливість книжок у цій бібліотеці. Найбільші з них не перевищують десяти сантиметрів.

Початок колекції поклали кишенькові книжки для бійців. Ще під час війни став збирати мініатюри тодішній політпрацівник В. О. Разумов. Першими до його польової сумки потрапили книжки-малючки, які виходили у видавництвах Ташкента, Фрунзе, Архангельська. Потім — серія мініатюр «Бойова червонофлотська поезія», випущена політвідділом Ленінградського фронту. Військовий лікар надіслав унікальний томик віршів О. Прокоф'єва «Росія».

У зібранні особливе місце зайняла Ленініана, що налічує півтора десятиліття праць В. І. Леніна і творів про нього. Рідкісну роботу виконали поліграфісти 5-ї зразкової Московської друкарні, щоб скласти й надрукувати уривки поеми В. Маяковського «Володимир Ілліч Ленін» у книжці завбільшки в півтора сантиметра. А інженер-гірник Б. Г. Компанець, довідавшись про захоплення В. О. Розу-

мова, виготовив для нього рукописну книжку. На її міліметрових сторінках умільцю вдалося відтворити частину третього розділу тієї ж поеми. Природно, читати такий текст вдається лише за допомогою сильного збільшувального скла.

У бібліотеці горлівського колекціонера представлені зразки поліграфічного мистецтва майже всіх країн світу. Тут і шеститомник Вільяма Шекспіра, який цілком вміщується на долоні, і «Клятва олімпійців у Греноблі» сімома мовами. Кілька десятків примірників її вільно можна сховати в сірниковій коробці, адже довжина сторін цього «тому» не перевищує п'яти міліметрів.

Тепер на полицях бібліотеки — 1710 примірників книжок.

Б. ГЕРЦЕНОВ.

Редактор П. БУЛАТОВ.